

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „V.P.Zarafa”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Regia „Apă-
Canal Bălți” către SRL „V.P.Zarafa” cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
admis apelul declarat de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” și casată hotărârea din 19 iulie
2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 11.04.2018, ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” a depus cerere de chemare în
judecată către SRL „V.P.Zarafa” cu privire la încasarea datoriei pentru acordarea
serviciilor de alimentare cu apă potabilă.

În motivarea acțiunii, a indicat că, relațiile între ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”, în
calitate de „Întreprindere”, și SRL „V.P.Zarafa”, în calitate de „Abonat”, sunt
reglementate prin Contractul pentru livrarea apei.

La fel, în cadrul controlului privind corectitudinea branșării la rețelele publice de
alimentare cu apă, citirea indicațiilor contorului, integritatea apometrului și a sigiliilor
aplicate, efectuat de către reprezentanții ÎM Regia „Apa-Canal Bălți” a fost constatat
faptul violării sigiliilor aplicate de ÎM Regia „Apa-Canal Bălți” la branșamentul până
la contorul și a sigiliului aplicat de Centrul de Standardizare și Metrologie de Stat,
care se află în proprietatea SRL „V.P.Zarafa”, iar în privința la acest fapt, la
07.07.2017, a fost întocmit Actul respectiv.

În rezultat, consumatorul nu a comunicat ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” despre
faptul violării sigiliului al ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” la branșamentul până la
apometrul și despre violarea sigiliului aplicat de Centrul de Standardizare și
Metrologie de Stat, dar furnizorul personal a constatat faptul dat – aceste acțiuni se
califică că nerespectarea de către consumator a obligațiilor sale directe în cadrul
procesului de prestare/consumare a serviciului și încălcarea regulilor de folosire cu
serviciul public de alimentare cu apă.

Astfel, reclamantul a solicitat de a se încasa de la SRL „V.P.Zarafa” în beneficiul ÎM Regia „Apă-canal Bălți” datoria în sumă de 16 949,88 de lei.

Prin hotărârea din 19 iulie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și s-a încasat de la ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” în beneficiul SRL „V.P.Zarafa” cheltuielile de judecată compuse din asistența juridică în sumă de 2000 (două mii) de lei.

La 29 iulie 2019, ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Central din 19 iulie 2019, solicitând admiterea apelului cu casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi prin care să fie încasat de la SRL „V.P.Zarafa” în beneficiul ÎM Regia „Apă-canal Bălți” datoria în sumă de 16 949,88 de lei.

Prin decizia din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că în cadrul controlului privind corectitudinea branșării la rețelele publice de alimentare cu apă, citirea indicațiilor contorului, integritatea apometrului și a sigiliilor aplicate, efectuat de către reprezentanții ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” a fost constatat faptul violării sigiliului aplicat de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” la branșamentul până la contorul și a sigiliului aplicat de Centrul de Standardizare și Metrologie de Stat pe apometrul de tip LXH d-15 nr.000673 instalat pe adresa XXX și care se află în proprietatea SRL „V.P.Zarafa”. La 07.07.2017, de către reprezentanții ÎM „Regia „Apă-Canal Bălți” a fost întocmit Actul (prescripția respectivă (f. d. 7). Actul dat nu a fost contestat de SRL „V.P.Zarafa” și este în vigoare.

Prin intermediul deciziei comisiei pe lângă ÎM Regia „Apă-canal Bălți” (f. d. 8), reieșind din normele aplicabile litigiului, a fost efectuat calculul pentru constatarea consumului fraudulos în sumă de 16 949,88 lei (f. d. 9) și a fost eliberată pentru SRL „V.P. Zarafa” factura (calcul). Calculul a fost înmănat intimatului-pârât în cadrul ședinței comisiei.

Prima instanță a evaluat eronat circumstanțele și probele prezentate în cadrul examinării acțiunii, referitor la datoria SRL „V.P.Zarafa” față de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”, luând în considerație actul de verificare a decontărilor între intimat-pârât și ÎM Regia „Apă-canal Bălți”, și ordinele de plată pentru serviciile consumate.

Prin urmare, din motiv că actele date reflectă doar relațiile între părți legate de furnizarea și consumarea serviciilor publice de alimentare cu apă, evidența facturilor de plată pentru serviciul calculat în urma constatării consumului fraudulos se reflectă separat și nu se include în factura de plată a serviciului furnizat.

Astfel, instanța de apel a reținut faptul că, factura (calculul) nu a fost contestată de către SRL „V.P.Zarafa” și este în vigoare, iar date privind achitarea acestei facturi nu au fost prezentate, din care considerente acțiunea urmează să fie admisă, or, potrivit prevederilor art.572 Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

La 20.05.2020, SRL „V.P.Zarafa” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că soluționând cauza în fond instanța corect a ajuns la concluzia de a o respinge pe motiv ca nu s-a confirmat nici raportul juridic dintre reclamant și pârât, nici suma prejudiciului material pretins cauzat ca urmare a furnizării serviciului de alimentare cu apă potabilă și canalizare.

La judecarea apelului, ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” nu indicat niciun motiv și temei legal de casare a hotărârii judecătorești, ori din motive formale nu poate fi anulată o hotărâre judecătorească.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 06 februarie 2020 și comunicată participanților la proces la 18 martie 2020 (f. d. 147-149), iar recursul, fiind recepționat la 20.03.2020 (f. d. 151) a fost declarat la 20 mai 2020. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „V.P.Zarafa”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL „V.P.Zarafa”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului

de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SRL „V.P.Zarafa”.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „V.P.Zarafa”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru